ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

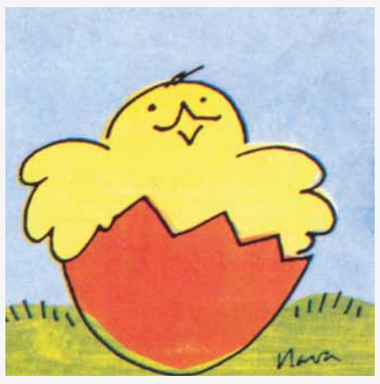

1 เราทุกคนเกิดมามีอิสระเสรี มีศักดิ์ศรีและสิทธิที่เสมอภาคกัน

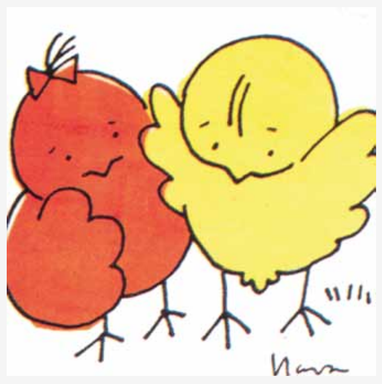

2 แม้เราจะมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนา หรือความคิด แต่เราทุกคนมีความเป็นมนุษย์เหมือนกัน จึงควรปฏิบัติต่อกันด้วยไมตรีจิต เหมือนพี่น้องโดยไม่มีการแบ่งแยก

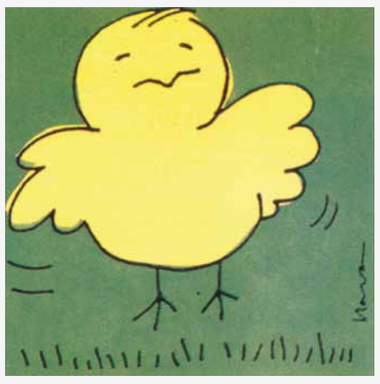

3 ทุกคนมีสิทธิในการมีชีวิต เสรีภาพ และความมั่นคงแห่งบุคคล

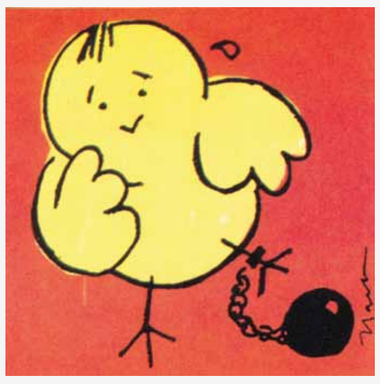

4 ไม่มีใครมีสิทธิที่จะนำเราไปเป็นทาส หรือปฏิบัติต่อเราเยี่ยงทาส

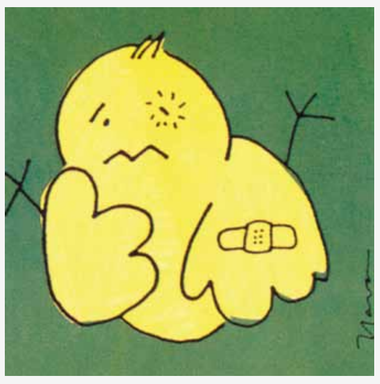

5 ไม่มีใครมีสิทธิที่จะทรมานเรา หรือลงโทษเราอย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม

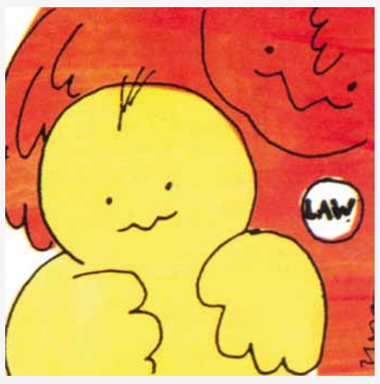

6 เราทุกคนเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่มีความเท่าเทียมกับคนอื่น จึงควรเคารพความเป็นบุคคลของกันและกันตามกฎหมาย

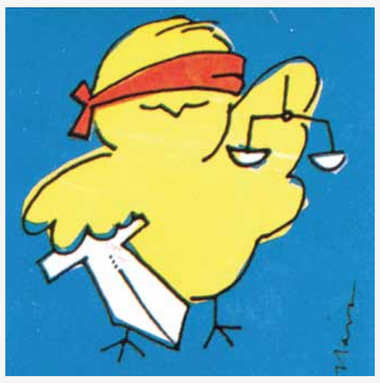

7 เราทุกคนเท่าเทียมกันตามกฎหมาย และมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายอย่างเสมอภาคกัน

8 เราทุกคนมีสิทธิที่จะร้องขอความช่วยเหลือต่อศาล หากสิทธิของเราถูกละเมิดหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม

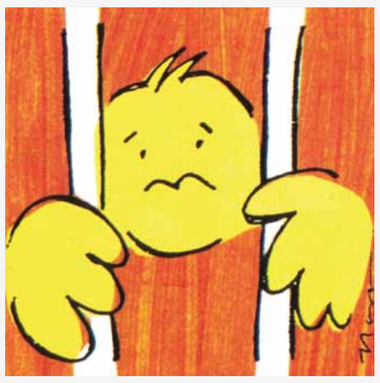

9 ไม่มีใครมีสิทธิมาจับกุมคุมขัง หรือเนรเทศเราได้ตามใจชอบ

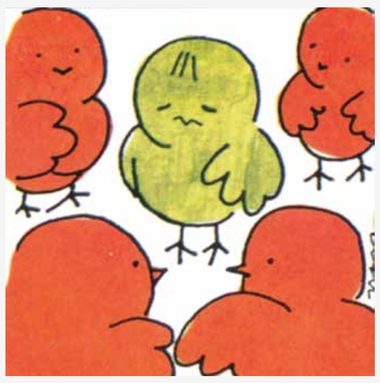

10 หากเราต้องขึ้นศาล เรามีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีที่เป็นธรรมและเปิดเผย โดยศาลซึ่งเป็นอิสระและไร้อคติ

11 หากเราถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด เราก็มีสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ จนกว่าจะมีหลักฐานพิสูจน์แน่ชัดว่ากระทำผิดจริง

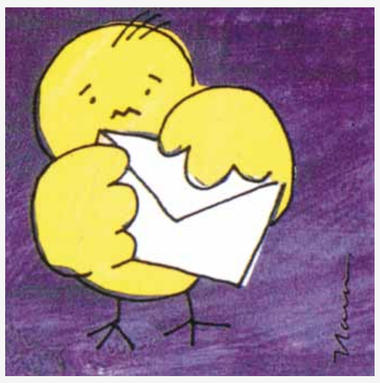

12 ไม่มีใครมีสิทธิที่จะมาก้าวก่ายความเป็นส่วนตัว หรือครอบครัวของเรา หรือมาทำลายชื่อเสียงของเรา และเรามีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายจากการนี้

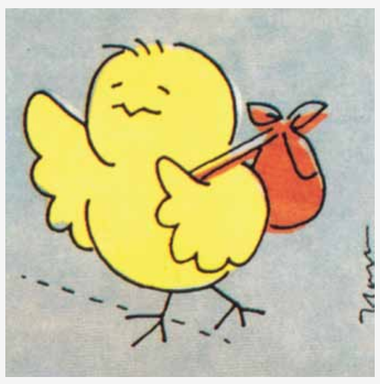

13 เมื่อเราโตเป็นผู้ใหญ่เรามีสิทธิที่จะเดินทาง และเลือกที่อยู่อาศัยได้อย่างเสรีภายในประเทศของเราเอง

14 หากชีวิตของเราตกอยู่ในอันตรายภายในประเทศของเราเอง เราก็มีสิทธิที่จะหนีภัยไปอยู่อาศัยในประเทศอื่น

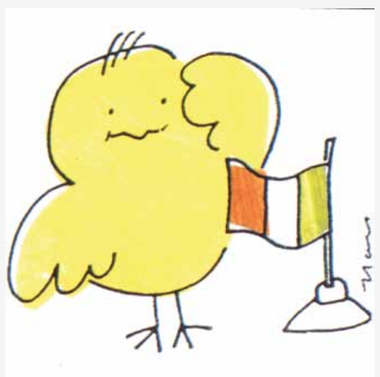

15 เราทุกคนมีสิทธิที่จะมีสัญชาติของตัวเอง ไม่มีใครสามารถถอนสัญชาติเราโดยพลการได้

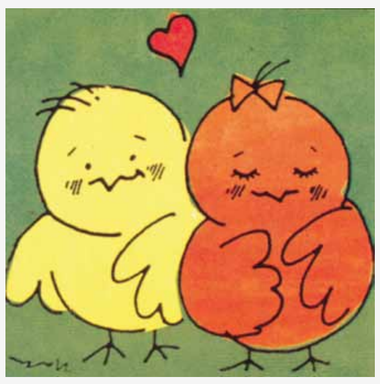

16 เมื่อเราโตขึ้นถึงวัยอันควร เรามีสิทธิที่จะแต่งงาน สร้างครอบครัวโดยความยินยอมพร้อมใจกันทั้งสองฝ่าย ครอบครัวจะได้รับการคุ้มครองโดยสังคมและรัฐ

17 เรามีสิทธิที่จะเป็นเจ้าของสิ่งของของเรา และไม่มีใครมีสิทธิที่จะเอาทรัพย์สินของเราไปโดยที่เราไม่อนุญาต

18 เราทุกคนมีเสรีภาพแห่งความคิด มีเสรีภาพที่จะเลือกนับถือศาสนา และปฏิบัติตามความเชื่อและประเพณี

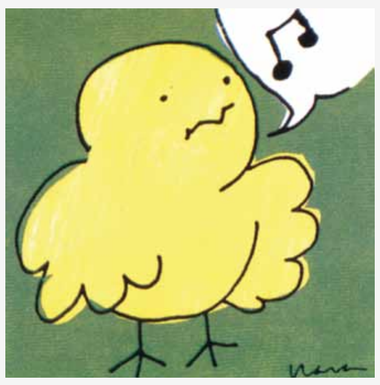

19 เราทุกคนมีอิสรภาพที่จะพูดหรือแสดงออกในสิ่งที่เราคิด และแบ่งปันความเห็นของเราให้คนอื่นได้ทราบ

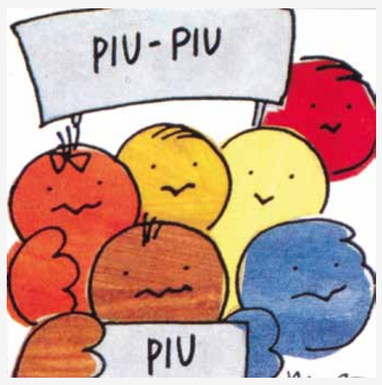

20 เราทุกคนมีอิสรภาพที่จะรวมกลุ่ม และชุมนุมโดยสงบ ปราศจากอาวุธและความรุนแรง

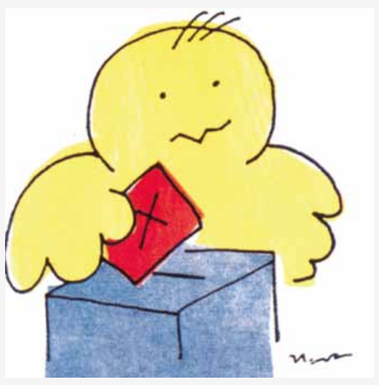

21 เราทุกคนมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ เมื่อเราโตขึ้นเรามีสิทธิที่จะเลือกผู้นำประเทศ โดยการออกไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้แทนตามความชอบของเรา เราทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าถึง และได้รับบริการสาธารณะในประเทศของเราอย่างเสมอภาค

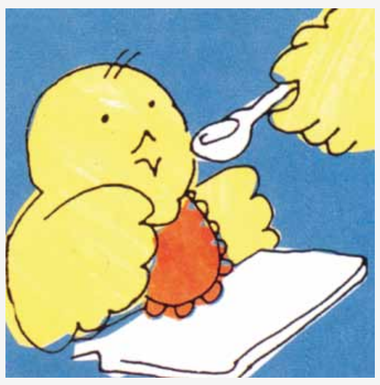

22 เราทุกคนในฐานะสมาชิกของสังคมมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี

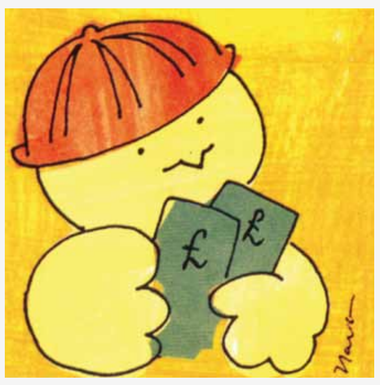

23 เมื่อเราโตขึ้นเรามีสิทธิในการทำงาน มีอิสระในการเลือกงาน มีสิทธิที่จะได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานที่เสมอภาคและยุติธรรม เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับตนเองและครอบครัว มีสิทธิรวมกลุ่มเพื่อผนึกกำลังในการปกป้องผลประโยชน์ในการทำงานของเรา รวมทั้งได้รับความคุ้มครองจากการร่วมงาน

24 เมื่อเราทำงาน เรามีสิทธิที่จะหยุดพักผ่อนและผ่อนคลายจากการทำงานเป็นครั้งคราว

25 เราทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และการบริการสาธารณะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตที่ดีของเราและของครอบครัว เราทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลจากสังคมเมื่อเราว่างงาน เจ็บป่วย พิการ หรือแก่ชรา แม่และเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลรักษาช่วยเหลือเป็นพิเศษ

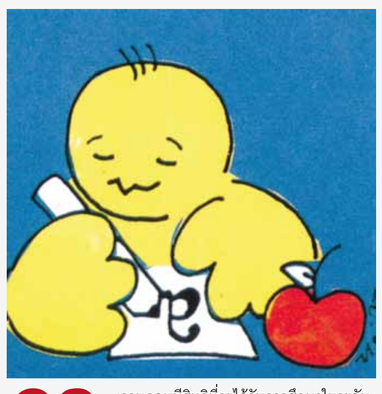

26 เราทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐาน โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และมีสิทธิที่เท่าเทียมกันโดยจะได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป การศึกษาจะต้องส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นมูลฐานทั้งของตนเองและของผู้อื่น สอนให้รู้จักความอดทนและช่วยสร้างมิตรภาพระหว่างเพื่อน พ่อแม่มีสิทธิที่จะเลือกการศึกษาที่ดีที่สุดให้แก่เรา

27 เราทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในวัฒนธรรมของชุมชนอย่างเสรี มีสิทธิที่จะหาความเพลิดเพลินกับศิลปะ และมีสิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เมื่อเราคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆได้ ความคิดและสิ่งประดิษฐ์ของเราจะได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมาย ไม่มีใครมีสิทธิที่จะมาขโมยความคิดของเรา หรือลอกเลียนแบบสิ่งประดิษฐ์ที่เราทำขึ้นโดยที่เราไม่อนุญาต

28 เราทุกคนมีสิทธิที่จะมีสภาพแวดล้อมทางสังคมอันจะช่วยให้เราสามารถใช้สิทธิและอิสรภาพที่ระบุอยู่ในปฏิญญาฉบับนี้ได้อย่างเต็มที่

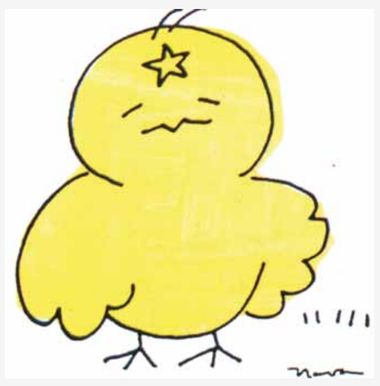

29 เราทุกคนมีหน้าที่ต่อส่วนรวม การใช้สิทธิต้องอยู่ในขอบเขตของกฎหมาย และไม่ทำให้บุคคลอื่นเดือดร้อน

30 ไม่มีใครมีสิทธิที่จะมาทำลายสิทธิและอิสรภาพเหล่านี้ หรือเอาสิทธิและอิสรภาพเหล่านี้ไปจากตัวเราได้

สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้ลงมติรับรองและประกาศใช้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เพื่อเป็นหลักการสำคัญในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาคมโลกเมื่อวันที่10 ธันวาคม พ.ศ 2491 โดยที่ปฏิญญาฉบับนี้ยังเป็นพื้นฐานสำคัญของสนธิสัญญาหรือกฎหมายระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนอื่นๆ หลายฉบับ รวมทั้งกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองและกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมนอกจากนั้นปฏิญญาฉบับนี้ยังเป็นพื้นฐานของหลักการสิทธิมนุษยชนในรัฐธรรมนูญและกฎหมายในระดับประเทศของประเทศต่างๆอีกด้วย

สิทธิมนุษยชนที่ระบุไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนจำแนกกว้างๆได้เป็น 2 ส่วนคือ ด้านสิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งรวมถึงสิทธิในชีวิต เสรีภาพและความมั่นคงของบุคคลอิสรภาพจากความเป็นทาสและการถูกทรมาณ ความเสมอภาคในทางกฎหมายสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมือง เสรีภาพในทางความคิด การนับถือศาสนา การแสดงความคิดเห็น เป็นต้น ส่วนอีกด้านหนึ่งคือสิทธิเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมซึ่งรวมถึงสิทธิในการทำงาน สิทธิทางการศึกษา สิทธิทางอาหารและสิทธิที่จะได้รับบริการทางด้านสาธารณสุขและสุขภาพเป็นต้น

ลักษณะเฉพาะของสิทธิมนุษยชนคือ
1 เป็นสิทธิที่ติดตัวมากับความเป็นมนุษย์ (inherent)
2 เป็นสิทธิที่เป็นสากล (universal)
3 เป็นสิทธิที่ไม่สามารถถูกพรากไป หรือยกให้แก่กันได้ (inalienable)
4 เป็นสิทธิที่ไม่ถูกแยกออกจากกัน (indivisible) คือ
สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง กับ
สิทธิทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมนั้น จะต้องไม่ถูกแยกออกจากกัน สิทธิทั้งสองส่วนนี้จะต้องได้รับการเคารพ ปกป้อง และเติมเต็ม (ทำให้เกิดขึ้น) เพื่อที่จะให้บุคคลทุกคนสามารถดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี

นอกจากนั้นปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนได้ระบุหลักการที่สำคัญไว้เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติคือหลักความเสมอภาค (Equality) และการไม่เลือกปฏิบัติ (Non-discrimination)ซึ่งหมายถึงการที่ทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกันไม่ว่าจะมีความแตกต่างด้านเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความเชื่อทางการเมืองสถานภาพทางการเกิดหรือสถานภาพอื่น ๆ

Cartoons by Margarita Nava, Amnesty International Mexican Section. Colours by Shahid Mahmoud

Published by Amnesty International United Kingdom,

AMNESTY INTERNATIONAL UNITED KINGDOM

ED 073

A simplified version of the Declaration for younger children